

wedada. Imelik see oli, wangler oli jälle nii terge nagu eiotja, läks jälle nagu ise enesest. — Ma nimetan seda selle pärast, et see mitmele võib margiks olla: mõni mees ja naene hakkab aega mööda lätatsema ja trütsuma nagu määrinata wangler. Wangler sai paremaks, et siis inimene veel enam või meelt parandada? —

Küla-tüdrukud küs pahandasid, et Mats neist oli mööda läinud ja arwasid igaüks: „tui oleksin teadnud, et temal nii suur häda oli naese-wõtmisega, küll ta siis minu head südant oleks pidand nägema. Aga nüüd ta saanud niisuguse tinafilma! Oh Mats on rumal olnud; aga küll ta saab kahetsema!“ Wale! Mats ei kahetsenud mitte ega Viisagi, aga ema ütles mitu korda: „küll Mats on kaval kotsija olnud!“

Mats ja Viisa wedasid nüüd paaris luo-koorma aga pea oli Mats jälle üksi ja siis kurtis teed läies naese waest terwist. Aga kord tuli jälle linnast ja ennäh, toast lapse lisa kuulda. Nüüd Mats sai jälle rõõmsaks, Jumal oli teda pojaga rõõmistanud ja niisuguse pojaga! „Sedasugust last ei ole veel enne olnud! — ütles tema, — küll toost tuleb tubli wanglere wedaja!“ Paar nädalat oli mööda läinud, siis naene tahtis jälle meest aidata wanglere ees, aga asjata. Sammu wiiskümmend olid läinud, siis kuulsid poisi karjumist ja pale-higis tuli wana eit jookstes: „Viisa, laps sureb! tule

tagasi!“ Nüüd Mats üksi linna, Viisa lapse juure ja see jäi wait. Kuda nüüd Matsile abi saata? Ta tegi siis piimamehega kaupa, et see wõttis luad peale ja wiis linna. Ommeti see tulu ei teinud Matsi waesemaks, sest Viisa oli hoolas, hoidis lapse, tegi muud tööd ja oli wäsimata, et jissetullit suurem oli kui enne. Mats palkas pea põllutüki, ostis seapõrsa ja titse. Jumal andis laa parajal ajal weikeste Matsile nooremaid seltsimehi, ja et küll laste lisa saunas wahest suur oli, see ommeti rahu ega röömu ei rikkunud. Waid lastega tuli ita suurem õnnistus. Kitse asemele sai pea lehm ja wana eit nuttis röömu pärast, kui wiiesikese ammu-mist laudast kuulis. Oli ta seda röömu veel näinud siin ilmas, siis Jumal pea wõttis teda ära fenna, kus parem jäädaw rööm on. Pärast ema surma ostis Mats veel weikeste sauna omale ja et küll selle peale veel mõne rubla wõlgu jäi, siis ei heitnud meele ära, waid arwas: „külap Jumal aitab edasi!“ Aga ta hoidis laa, et kopikasgi ilma-asjata ei saanud raisatud, tegi aga lunde, müüis ja tasus wäha haawal, mis oli laenatud; ja ei see olnud terge! Ita oli palju tarwis, siis lastele, siis wanematele, tuli uus pääw, oli uus mure. Mõni, kellel kopikas läe, ostab aga, mis meele tuleb, ilma nõuu pidamata, nagu ei oleks tultul põhja. Ommeti põhi tuleb läte ja ehmatas süda-